

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
TOMA Nadejda
TIMOFTI Vladimir
ALERGUȘ Constantin
ȚURCAN Anatolie

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocata Vlas Elena în numele inculpatului Bîrliba Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

BÎRLIBA Mihail XXXXX, *născut la XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 10.03.2017–29.03.2017;

Instanța de apel: 18.04.2017–11.10.2017;

Instanța de recurs: 19.12.2017 – 20.02.2018.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 29 martie 2017, adoptată în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Bîrliba M. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la 4 ani și 6 luni închisoare;
- art. 190 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare.

Prin prisma art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, lui Bîrliba M. i-a fost aplicată pedeapsa definitivă de 4 ani și 9 luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, deoarece în privința inculpatului a fost reținută starea de recidivă.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Vișnevschi D. a fost admisă și s-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material în sumă de 900 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fapt*, a constatat că, Bîrliba M., la 21 ianuarie 2017, aproximativ la ora 16:45, aflându-se pe teritoriul barului „Carul cu bere”, care este amplasat pe str. Alexandru cel Bun din mun. Bălți, avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, apropiindu-se de cet. Vișnevschi D., a sustras în mod deschis,

smulgându-i din mână bani în sumă de 900 lei și cu cele sustrase a fugit de la fața locului într-o direcție necunoscută, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în proporții considerabile în sumă de 900 lei.

Tot el, la 16 ianuarie 2017, aflându-se la stația de transport public din apropierea magazinului „Furshet”, care este amplasat pe str. Alexandru cel Bun din mun. Bălți, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul că poate să găsească și să procure cunoscutului său Cremenciuc P. un telefon mobil de model „iPhone 5”, acesta a primit de la ultimul suma de 2100 lei, în schimbul căreia în decurs de 10 minute s-a obligat să-i aducă telefonul mobil promis. După ce au expirat cele 10 minute Bîrliba M., fiind telefonat de către Cremenciuc P. pentru a-l întreba unde este și de ce nu vine cu telefonul promis, acesta nu a fost de găsit, telefonul lui Bîrliba M. era deconectat. Astfel Bîrliba M. prin înșelăciune a însușit ilegal de la Cremenciuc P., bani în sumă de 2100 lei, cauzîndu-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, jaful, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile*, și art. 190 alin. (1) Cod penal, escrocheria, adică *dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 402-403 Cod de procedură penală a fost contestată cu apel de către avocatul Iftodi E. în interesele inculpatului Bîrliba M., care a solicitat casarea acesteia și stabilirea unei pedepse reduse la minim față de inculpat, reieșind din următoarele motive:

- inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunilor, a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art.364¹ CPP, se căiește sincer de cele comise, a restituit paguba materială de 2100 lei părții vătămate Cremenciuc P., ultimul solicitînd încetarea procesului penal pe motiv că s-au împăcat în baza art. 109 Cod penal;

- inculpatul are la întreținere doi copii minori ai concubinei, dar care sunt atașați de el, se află la evidență la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă, fapt care dovedește că mergea pe calea corijării pînă la săvîrșirea infracțiunilor imputate, aplicarea pedepsei reduse pînă la limita minimă va avea efect pozitiv asupra corectării și reeducării vinovatului;

- în corespundere cu prevederile art. 34, 75, 82, 84 Cod penal instanța urma să-i stabilească o pedeapsă mai mică inculpatului;

- în baza art. 187 Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ CPP, limita minimă a sancțiunii urma să fie de 3 ani 4 luni, iar limita maximă 4 ani 8 luni, deci, instanța, reieșind din circumstanțele cauzei, era în drept să-i aplice o pedeapsă mai mică de 4 ani închisoare inculpatului;

- în baza art. 190 Cod penal, cu aplicarea prevederilor din art.364¹ alin. (8) CPP, limita maximă de pedeapsă aplicabilă inculpatului urma să fie de 2 ani, iar cea minimă

redușă cu 1/3 constituind 1 an închisoare, astfel, pedeapsa putea fi stabilită în limitele de la 1 an la 2 ani închisoare pe acest capăt de învinuire.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2017, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței, fără careva modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a consemnat că, la stabilirea pedepsei inculpatului s-a acordat deplină eficiență prevederilor legale, iar prima instanță s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei din art.61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia prevăzute de art.75 Cod penal, de prevederile art.364¹ alin. (8) CPP privind reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă a închisorii în cazul judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și de art. 82 Cod penal privind stabilirea pedepsei pentru recidivă de infracțiuni.

Totodată, instanța de apel a menționat că, anterior, Bîrliba M. a fost condamnat prin decizia Curții de Apel Bălți din 23.09.2009 în baza art.188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal la 6 ani închisoare, cu aplicarea art.84 alin. (4) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 6 ani și 6 luni, pe care ultimul a executat-o integral, fiind eliberat în anul 2016. Infracțiunea de jaf incriminată lui Bîrliba M. în prezenta cauză a fost comisă de către acesta la data de 21.01.2017, astfel corect prima instanță a recunoscut faptul săvârșirii de către inculpatul Bîrliba M. a infracțiunii în stare de recidivă.

De asemenea, instanța a apreciat că, la caz, nu sunt aplicabile condițiile prescrise imperativ de lege pentru înlăturarea răspunderii penale din motivul împăcării părților, or, inculpatul Bîrliba M. anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, adică de aceeași natură - contra patrimoniului, comise cu intenție și antecedentul penal nu este stins.

Prin urmare, corect prima instanță la stabilirea pedepsei a ținut cont de faptul că inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală de nenumărate ori, inclusiv pentru fapte similare, ceea ce-l caracterizează negativ.

Instanța de apel a mai evidențiat că, drept circumstanțe atenuante au fost reținute contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, căința sinceră, restituirea daunei unei părți vătămate, toate acestea fiind luate în considerare la aplicarea pedepsei prin prisma art.364¹ alin.(8) CPP. Astfel, corect prima instanță i-a redozat pedeapsa inculpatului ținând seama de prevederile alin. (8) din art. 364¹ CPP, fiindu-i reduse limitele pedepsei, și anume referitor la infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, noile limite ale pedepsei închisorii s-au încadrat de la 3 ani 4 luni până la 4 ani 8 luni, iar cele ale infracțiunii prevăzută la art. 190 alin.(1) Cod penal - până la 2 ani.

Pe de altă parte, instanța a consemnat că sunt incidente acestei cauze prevederile art.34 alin.(1) Cod penal, potrivit cărora se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție. Potrivit art. 111 alin.(1) lit. h) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni grave - dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei, pe când infracțiunea de care s-a

constatat că este vinovat Bîrliba M. a fost comisă de ultimul la data de 21.01.2017, adică persistă starea de recidivă.

Deci, la stabilirea pedepsei corect s-au luat în considerație prevederile art.82 alin.(2) Cod penal, potrivit cărora mărimea pedepsei pentru recidivă nu poate fi mai mică de jumătate din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute de articolul corespunzător din Partea specială a Codului Penal.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect i-a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu respectarea prevederilor art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, art. 82 Cod penal, precum și art.84 alin. (1) Cod penal pentru cumul parțial al pedepselor stabilite, pedeapsa fiind în limitele prevederilor legale, este echitabilă și proporțională faptelor infracționale săvârșite de inculpat, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, iar careva temeuri de modificare a sentinței în latura pedepsei, după cum solicită apelantul nu s-au stabilit.

Pe cale de consecință, instanța de apel a consemnat că nu pot fi luate în considerație alegațiile apelantei ce se referă la aceea că inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunilor, a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, se căiește sincer de cele comise, a restituit prejudiciul material de 2100 lei părții vătămate Cremenciuc P., ultimul solicitând încetarea procesului penal pe motiv că s-au împăcat, are la întreținere 2 copii minori ai concubinei și se află la evidență la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă, deoarece sunt declarative.

Totodată, nu este temei de încetare a procesului penal în baza art. 190 alin. (1) Cod penal cu partea vătămată Cremenciuc P., deoarece în cazul dat nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 109 Cod penal pentru înlăturarea răspunderii penale din motivul împăcării părților, or inculpatul Bîrliba M. anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, adică de aceeași natură - contra patrimoniului, comise cu intenție, iar antecedentul penal nu este stins.

Potrivit art.109 alin. (1) Cod penal, în redacția din 09.06.2016, în vigoare din 15.07.2016, prevede că, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar în cazul minorilor, și pentru o infracțiune gravă, infracțiuni prevăzute la capitolele II - VI din Partea specială, precum și în cazurile prevăzute de procedura penală, dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracțiuni similare comise cu intenție sau dacă în privința sa nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca rezultat al împăcării, pentru infracțiuni similare comise cu intenție în ultimii cinci ani.

În speța dată, infracțiunea de escrocherie, pentru comiterea căreia se solicită împăcarea părților, a fost comisă de inculpat la 16.01.2017, adică după intrarea în vigoare a modificărilor în art.109 Cod penal, respectiv în atare situație nefiind posibilă împăcarea părților.

6. În termenul stabilit de lege, avocata Vlas E., acționând în numele inculpatului, declară recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia, cu stabilirea unei pedepse mai blânde în privința lui Bîrliba M.

Recurenta menționează că decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, iar instanța nu a luat în considerare la emiterea deciziei faptul că, Bîrliba M. a contribuit

activ la descoperirea infracțiunilor, a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, a restituit prejudiciul material de 2100 lei părții vătămate Cremenciuc P., ultimul solicitând încetarea procesului penal pe motivul împăcării părților.

Mai mult ca atât, recurenta menționează că inculpatul are la întreținere doi copii minori ai concubinei, care sunt foarte atașați de el. Bîrliba M. se află la evidența Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă, fapt care dovedește că este pe calea corijării, iar aplicarea unei pedepse neprivative de libertate față de dînsul ar avea un efect pozitiv asupra corectării și reeducării lui.

La fel, avocata Vlas E. susține că, în instanța de apel, partea vătămată Cremenciuc P. a declarat că nu are careva pretenții față de Bîrliba M. și că ei s-au împăcat, în acest sens fiind depusă o cerere la prima instanță, însă dînsul nu a fost citat la ședința de judecată pentru a se expune asupra acestei chestiuni.

Astfel, inculpatul este condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal și se află în stare de recidivă. Sancțiunea normei date prevede închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale. Conform art.82 Cod penal, pedeapsa minimă nu poate fi mai mică de jumătate din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute de articolul corespunzător, adică nu poate fi mai mică de 3 ani 6 luni închisoare. Aplicând art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală limita minimă va constitui 3 ani 4 luni, limita maximă 4 ani 8 luni. Deci, instanțele ierarhic inferioare, reieșind din circumstanțele cauzei, urmau să-i aplice o pedeapsă mai mică inculpatului.

În drept, recurenta își întemeiază cererea de recurs pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) CPP.

7. În corespundere cu prevederile art.431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de avocata Vlas E. menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Judecînd recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi admis, din alte motive decît cele indicate în recurs, cu casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel. Pentru a statua asupra acestei soluții, instanța de recurs a rezultat din următoarele circumstanțe de drept și de fapt.

Pornind de la aceea că rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avîndu-se în vedere recursul ordinar, constă în înlăturarea erorilor admise de instanțele ierarhic inferioare la etapele precedente de judecare a cauzei, controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

În dispoziția art. 434 Cod de procedură penală, se prevede că, judecînd recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărîrii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În drept, soluția instanței de recurs se fundamentează pe prevederile stipulate în art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecînd recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea parțială a hotărîrii atacate și cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, cînd eroarea de drept comisă poate fi corectată de la această etapă a procedurilor, fără a-i fi agravată situația inculpatului.

Din conținutul cererii de recurs declarat de avocata Vlas E. în numele inculpatului, se constată că aceasta invocă critici similare celor disputate și la etapa judecării cauzei în apel, pledând pentru aplicarea unei sancțiuni mai blânde în privința inculpatului pentru faptele infracționale reținute în sarcina ultimului.

În același timp, se notează că, cauza penală în privința lui Bîrliba M. a fost examinată de către prima instanță în procedură simplificată, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ceea ce presupune că inculpatul deja a beneficiat de o redozare semnificativă a pedepsei închisorii cu 1/3, în temeiul alin. (8) al art. 364¹ CPP.

Față de cele ce preced, Colegiul penal lărgit menționează că găsește vădit nefondate și repetitive revendicările părții apărării formulate în cererea de recurs, întrucât soluția instanței de apel prin care s-a respins apelul avocatului Iftodi E. în numele inculpatului cu privire la redozarea pedepsei, este legală și întemeiată, urmând a fi menținută fără careva modificări.

În desfășurarea acestei conchideri, Colegiul ține să reitereze că pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia, în fiecare caz în parte, trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Cât privește speța dată, s-a stabilit că, inculpatul, anterior, a fost condamnat prin decizia Curții de Apel Bălți din 23.09.2009 în baza art.188 alin.(2) lit. b), f) Cod penal la 6 ani închisoare, fiindu-i aplicate prevederile art.84 alin. (4) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani și 6 luni închisoare, pe care Bîrliba M. a executat-o integral, fiind eliberat în anul 2016 din locul de detenție. După care, la începutul anului 2017 a comis alte două infracțiuni, cu intenție, dintre care una fiind din categoria celor mai puțin grave, iar a doua din categoria celor grave, atentând în ambele cauze împotriva patrimoniului persoanelor fizice.

În corespundere cu art. 111 alin.(1) lit. h) Cod penal se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni grave - dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei. Fapta imputată inculpatului în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave și a fost comisă de acesta la data de 21.01.2017. Prin alte cuvinte, după eliberarea sa din penitenciar, Bîrliba M. a comis infracțiunea de jaf, fiind în stare de recidivă.

Acestea fiind menționate, se apreciază că corect, prin sentință, adoptată în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, lui Bîrliba M. i-a fost aplicată pedeapsa în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal de 4 ani și 6 luni închisoare și în baza art. 190 alin. (1) Cod penal de 2 ani închisoare, iar cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 9 luni închisoare, fără amendă, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis, deoarece în privința inculpatului a fost reținută starea de recidivă. Mai mult ca atât, trasarea acestei concluzii, în opinia Colegiului, a avut la bază niște argumente temeinice și relevante, care cădeau sub incidența nemijlocită a circumstanțelor de fapt ale cauzei, la momentul judecării acesteia de către instanțele de fond.

Ca atare, în contextul prezentei cauze, argumentele părții apărării ce țin de aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai blânde, la etapa judecării atât apelului, cât și a recursului, sunt vădit nefondate, avînd în vedere cele consemnate supra.

Colegiul penal lărgit notează că, instanțele ierarhic inferioare, verificînd cele imputate lui Bîrliba M. prin rechizitoriu, corect au conchis asupra vinovăției și condamnării acestuia în baza art. 187 alin. (2) lit. f) și 190 alin. (1) Cod penal, totodată just fiindu-i stabilită și pedeapsa definitivă, însă după parvenirea unor modificări în legea penală care vizează inclusiv art. 72 Cod penal, se constată că greșit a fost stabilit tipul penitenciarului în care urmează să-și execute pedeapsa inculpatul.

Or, potrivit Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 163 din 20.07.2017, publicată în Monitorul Oficial nr.364-370/616 din 20.10.2017, care au intrat în vigoare la 20.12.2017, printre altele au fost efectuate modificări în art. 34 și 72 Cod penal, fiind revizuit cadrul legal ce ține de instituția recidivei.

Respectiv, în art. 72 alin. (4) Cod penal, după modificări, textul „, , *precum și pentru persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă*” s-a exclus. Opinînd în această direcție, legislatorul și-a propus de a modifica cadrul legal în vederea excluderii situațiilor când condamnările anterioare sunt folosite automat împotriva inculpatului, întrucât o asemenea abordare, este inacceptabilă din punct de vedere al principiului umanismului aplicabil, inclusiv, în privința condamnăților.

În redacția veche a art. 72 alin. (4) Cod penal, era stipulat că persoanele care se aflau în stare de recidivă, chiar și pentru infracțiuni minore, erau trimise să-și ispășească pedeapsa în penitenciare de tip închis.

De altfel, conducându-se de prevederile legale la momentul judecării cauzei, instanțele de fond corect au statuat că Bîrliba M. urmează să-și execute pedeapsa în penitenciar de tip închis, dat fiind că în sarcina acestuia a fost reținută starea de recidivă.

Însă, în corespundere cu art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa, ori în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa.

În acest aspect, se reține că, potrivit art. 72 alin. (3) Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție, iar redacția actuală a alin. (4) din același articol prevede că, în penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, adică ultima categorie de penitenciar nu mai poate fi stabilită în privința inculpatului.

Prin urmare, ținînd cont de modificările din legea penală, Colegiul consideră că, în cauza deferită judecării este incident temeiul de casare stipulat de legislator în art. 427 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului atunci cînd a intervenit o lege penală mai favorabilă aplicabilă condamnatului.

Astfel, se reține că legea mai favorabilă aplicabilă inculpatului a intervenit la momentul intrării în vigoare a modificărilor din art. 72 alin. (4) Cod penal, potrivit

căroră, inculpatul aflându-se în stare de recidivă, pentru infracțiunea comisă în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, care este o infracțiune gravă și prevede pedeapsa cu închisoarea de la 5 la 7 ani, nu-și va mai executa pedeapsa în penitenciar de tip închis, dar în baza art. 72 alin. (3) Cod penal, urmează să fie deținut în penitenciar de tip semiînchis.

Pe cale de consecință, reieșind din cele consemnate supra, atât sentința cât și decizia instanței de apel urmează a fi casate parțial, doar în partea ce prevede stabilirea categoriei penitenciarului în care își va executa pedeapsa Bîrliba M.

9. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de avocata Vlas Elena în numele inculpatului Bîrliba Mihail, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 octombrie 2017 și sentința Judecătorei Bălți din 29 martie 2017, în partea stabilirii categoriei penitenciarului în privința lui Bîrliba Mihail XXXXX se consideră vinovat și condamnat în baza:

- art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la 4 ani și 6 luni închisoare;
- art. 190 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare.

Prin prisma art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, lui Bîrliba Mihail XXXXX i se aplică pedeapsa definitivă de 4 ani și 9 luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, hotărârile se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 martie 2018.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

TOMA Nadejda

Judecător

TIMOFTI Vladimir

Judecător

ALERGUȘ Constantin

Judecător

ȚURCAN Anatolie